

[Statsministeren.]

ved det, der er sket i indeværende folketingsår. Herved er der skabt grundlag for en lempelse af kreditrationeringen til gavn for boligbyggeriet og også til gavn for andre byggeinvesteringer.

Selvfølgelig er der stadig væk problemer at løse i økonomisk politik, og det er helt rigtigt at pege på, at de problemer, der yderligere skal løses, ikke mindst vedrører spørgsmålet om udviklingen af pengeindkomsterne, væksten i avancerne og væksten i priserne, disse priser, der er steget for stærkt i det sidste par år, som jeg allerede har understreget det.

Jeg skal vende tilbage til disse spørgsmål. Men jeg synes, det er væsentligt at slå fast, at der allerede gennem de trufne foranstaltninger er sket en lettelse af efterspørgselspresset. Der er grund til at tro, at vi vil se gunstige virkninger heraf både på udviklingen i priser og i omkostninger, sådan som vi jo allerede har set det ved den bedre udvikling i handelsbalancen. Det er for regeringen afgørende, at denne stabiliserende tendens styrkes, at det sker samtidig med, at den fulde beskæftigelse fastholdes. Vi har haft den fulde beskæftigelse i en årrække, og der er ikke tegn på, at denne situation er i færd med at ændre sig.

Siden 1958 har den økonomiske udvikling i Danmark været præget af en — efter vore forhold — usædvanlig vækst. Denne vækst har haft gunstige betingelser. En af de gunstige betingelser er, at der har været en arbejdskraftreserve, som man har kunnet opsuge i den voksende produktion, i et voksende antal virksomheder. En anden gunstig forudsætning er hele den internationale økonomiske udvikling, der har gjort det muligt for os at opnå en udvidet eksport, især på industrivarernes område. Jeg er imidlertid overbevist om, at hele den økonomiske politik, der er ført i denne periode, hele erhvervspolitikken, har bidraget til, at disse gunstige ydre muligheder er blevet så godt udnyttet, som tilfældet er.

Det er klart, at vi i de kommende år ikke vil have fuldt ud så gunstige muligheder for den fortsatte økonomiske vækst. Vi kan ikke én gang til opsuge den samme ledighed og bringe det samme antal mennesker ind i en voksende beskæftigelse. Vi

kan måske heller ikke være sikker på, at eksportmulighederne fremover bliver lige så gunstige som i den periode, der er gået. Alt dette gør det ikke lettere at føre en økonomisk politik, der sigter mod vækst. Vi må have produktionsforbedringer, rationaliseringer og en bedre udnyttelse af arbejdskraften, og alt dette må ske gennem bedre tilrettelægning og mere langsigtet planlægning.

Dette skal være basis for den fortsatte vækst; men man har lov at sige, at væksten altså skal foregå på noget ændrede vilkår. Det er grunden til, at regeringen har besluttet at lade foretage en undersøgelse af disse vækstproblemer. Jeg synes, man må erkende, at der virkelig er sket ændringer i vækstens forudsætninger, der gør det rigtigt og naturligt, at en samlet undersøgelse af vækstproblemerne bliver foretaget.

I debatten her har man ikke beskæftiget sig meget med boligløsningen, og det er vel for så vidt også overflødigt, som denne løsning har været grundigt gennemdebatteret ved behandlingen af en række lovforslag; men jeg synes alligevel, den skal nævnes, når vi skal vurdere samlingens resultater.

Der er lagt grund til en gradvis normalisering af huslejen; der er lagt grund til, at lejerbeskyttelsen bliver bevaret; og der er ved gennemførelse af en vurdering af lejlighederne lagt grund til, at lejerne sikres mod misbrug — en vurdering, der på forskellig vis kan appelleres; så lejernes syn på tingene ikke bliver forbigået. Endvidere har vi sikret en garanteret rente på $6\frac{1}{2}$ pct. — betydelig lavere end markedsrenten — for næsten hele lejlighedsbyggeriet og dermed stort set nået det resultat, som socialdemokratiets boligfondsforslag ville have medført. Endelig har vi gennemført en ordning om huslejetilskud med familiepolitisk sigte på socialpolitisk basis — en absolut nyvinning i hele vor sociale lovgivning omkring befolkningens, familiernes, samfundsmæssige ret til at have en god bolig.

Det har jo krævet et langt tilløb at nå frem til denne løsning af boligproblemerne. Vi har været på vej tidligere. I december 1963 var man meget nær ved en løsning af nogle af disse problemer, men måtte opgive løsningen, fordi især et enkelt parti ikke ville være med. Vi gjorde nye forsøg i foråret 1965, og til trods for at de firkantede for-